

Dosarul nr. 3ra-555/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Ion Mereuță, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Mereuță împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Instituției medico-sanitare publice Institutul Oncologic, intervenient accesoriu Larisa Catrinici cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a fost casată integral hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La data de 23 februarie 2017 Ion Mereuță a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P § 4 din 09 septembrie 2016 s-a dispus organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP Institutul Oncologic, fiind aprobat anunțul și cerințele înaintate față de candidați, care, în fapt, transcriu prevederile pct.9 din Regulamentul privind numirea în funcție în bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1016 din 01 septembrie 2016.

A menționat că, la data de 03 octombrie 2016 s-a adresat la Ministerul Sănătății cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului enunțat, însă prin răspunsul nr. 01-4/22-771 din 25 octombrie 2016 Ministerul Sănătății a respins cererea prealabilă.

A considerat că, ordinul pârâtului nr. 106-P § 4 din 09 septembrie 2016 este ilegal.

A specificat că, conform art. 134 alin. (3) din Codul cu privire la știință și inovare, funcțiile de director, director adjunct și de secretar științific în organizațiile de drept public din sfera științei și inovării pot fi ocupate de persoane cu grad științific sau doctor habilitat în domeniu, cu o vechime în muncă științifică de cel puțin 4 ani.

A susținut că, în legătură cu faptul că, IMSP Institutul Oncologic deține statutul de organizație din sfera științei și inovării, este imperioasă completarea condițiilor de participare la concursul anunțat cu criteriu de calificare: deținerea de către candidat a gradului științific de doctor sau doctor habilitat în domeniu și vechimea în muncă științifică de cel puțin 4 ani.

A afirmat că, este inexplicabil refuzul pârâtului de a se conforma prevederilor legale la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP Spitalul Oncologic, de către acesta fiind în mod neargumentat negată deținerea de către IMSP Institutul Oncologic a statutului de organizație din sfera științei și inovării.

A relevat că, reieșind din atribuțiile funcționale ale IMSP Institutul Oncologic, se constată că, aceasta este o organizație de drept public din sfera științei și inovării, având în competența sa efectuarea cercetărilor științifice și/sau științifico-tehnologice, științifico-organizatorice, consulting științific, instruirea cadrelor științifice prin intermediul studiilor universitare, postuniversare și de perfecționare.

A invocat că, conform pct. 12 lit. e) din Regulamentul IMSP Institutul Oncologic, aprobat la data de 29 februarie 2016, unul din obiectivele majore ale instituției îl constituie efectuarea cercetărilor științifice în domeniul oncologiei cu implementarea în practică a rezultatelor benefice.

A mai invocat că, în secțiunea 4 a capitolului V din Regulamentul de ordine internă al IMSP Institutul Oncologic este indicat expres că, Institutul efectuează cercetări științifice în conformitate cu politica statului în sfera cercetare-dezvoltare în baza programelor și proiectelor respective, aprobate pentru anul corespunzător de către Academia de Științe a Moldovei.

A notat că, în cadrul IMSP Institutul Oncologic activează un vicedirector de știință, responsabil de organizarea și coordonarea activității științifice conform standardelor, normativelor și a instrucțiunilor aprobate de Ministerul Sănătății și Academia de Științe a Moldovei, asigură monitorizarea indicatorilor de activitate a subdiviziunilor științifice, etc.

A declarat că, concomitent, cu vicedirectorul de știință, în cadrul IMSP Institutul Oncologic, activitatea științifică este organizată și coordonată de către Consiliul științific în atribuțiile căruia intră stabilirea direcțiilor principale ale activității științifice în baza priorităților din cadrul sistemului sănătății și a Programelor Naționale din domeniu, la indicația Ministerului Sănătății, etc.

A remarcat că, însuși Guvernul RM a recunoscut expres statutul de organizație de drept public din sfera științei și inovării al IMSP Institutul Oncologic.

A menționat că, în anexa nr. 2 – Lista organizațiilor și instituțiilor de drept public din sfera științei și inovării și directorii-interimari confirmați în funcție la Hotărârea Guvernului RM nr. 1326 din 14 decembrie 2005 cu privire la măsurile de optimizare a infrastructurii sferei științei și inovării este inclusă și IMSP Institutul Oncologic.

A susținut că, poziția Academiei de Științe a Moldovei cu privire la deținerea de către IMSP Institutul Oncologic a statutului de organizație de drept public din sfera științei și inovării este confirmată și prin decizia nr. AC-2/1.2 din 31 martie 2016 a Consiliului Național pentru Acreditare și Atestare.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 106-P § 4 din 09 septembrie 2016 privind organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP Institutul Oncologic.

Ulterior, Ion Mereuță a depus cerere de concretizare a pretenției, solicitând anularea ordinului pârâtului nr. 106-P § 4 din 09 septembrie 2016 în partea organizării concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP Institutul Oncologic.

Prin încheierea protocolară din 25 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost atrasă în proces Larisa Catrinici în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost înlocuit în proces Ministerul Sănătății cu succesorul său în drepturi, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

La data de 01 noiembrie 2017 Instituția medico-sanitară publică Institutul Oncologic a depus o cerere, prin care a solicitat intervenirea sa în proces în calitate de copârât.

Prin încheierea din 01 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea depusă de către IMSP Institutul Oncologic cu privire la intervenirea în proces în calitate de copârât ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost admise recursurile declarate de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și IMSP Institutul Oncologic, a fost casată încheierea primei instanțe și a fost emisă o decizie sub formă de încheiere, prin care a fost admisă cererea depusă de către IMSP Institutul Oncologic cu privire la intervenirea în proces în calitate de copârât și a fost atrasă IMSP Institutul Oncologic în proces în calitate de copârât.

Prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de către Ion Mereuță și a fost anulat ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P § 4 din 09 septembrie 2016 cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Institutului Oncologic, Spitalului clinic de boli infecțioase „Toma Ciorbă” și al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie în partea organizării concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP Institutul Oncologic.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a fost

casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a constatat că, IMSP Institutul Oncologic nu corespunde criteriilor, care ar atribui-o la categoria organizațiilor de drept public din sfera științei și inovării, deoarece aceasta nu a fost fondată cu concursul Academiei de Științe a Moldovei, iar activitatea sa de bază nu constă în efectuarea cercetărilor științifice și/sau științifico-tehnologice, științifico-organizatorice, consulting științific, practicarea instruirii cadrelor științifice prin intermediul studiilor universitare, postuniversitare și de perfecționare, activitatea științifică din cadrul instituției fiind, astfel, una suplimentară.

Din aceste motive, instanța de apel a conchis că, IMSP Institutul Oncologic nu constituie o organizație de drept public din sfera științei și inovării. Astfel, cerințele specificate la art. 134 din Codul cu privire la știință și inovare nu sunt aplicabile acesteia.

Instanța de apel a respins argumentele intimatului cu trimitere la scrisorile Academiei de Științe a Moldovei nr. 1633-16/6 din 30 septembrie 2016 și nr. 1934-16/5 din 02 noiembrie 2016, deoarece concluziile acesteia nu corespund exigențelor legale, astfel încât IMSP Institutul Oncologic nu poate fi atribuită, conform alegațiilor Academiei de Științe a Moldovei, la categoria organizațiilor de drept public din sfera științei și inovării.

Totodată, instanța de apel a considerat eronate argumentele precum că, IMSP Institutul Oncologic este acreditată pe profilul de cercetare oncologie și hematologie și dispune de un vicedirector responsabil de activitatea științifică, deoarece activitatea respectivă nu reprezintă activitatea de bază a acestei instituții, astfel încât aspectele indicate nu atribuie Instituția la categoria organizațiilor de drept public din sfera științei și inovării.

Din aceleași considerente, instanța de apel a respins argumentele intimatului cu trimitere la raportul de autoevaluare pe profilul oncologic și hematologie pentru perioada anilor 2011-2015, aprobat prin hotărârea Consiliului științific al IMSP Institutul Oncologic nr. 1 din 28 ianuarie 2016.

În consecință, instanța de apel a concluzionat că, ordinul contestat de către intimat, fiind emis în conformitate cu Regulamentul privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, contractul-tip de management al instituției, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1016 din 01 septembrie 2016 și Legea ocrotirii sănătății, corespunde prevederilor legale, este emis de autoritatea competentă, conform procedurii stabilite.

Prin urmare, în speță nu se întrunesc temeiurile legale instituite de art. 26 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ pentru anularea ordinului apelantului nr. 106-P § 4 din 09 septembrie 2016.

La data de 04 martie 2019 Ion Mereuță a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și, anume, nu

a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

A menționat că, instanța de apel a interpretat eronat art. 16 din Codul cu privire la știință și inovare și a aplicat Hotărârea Guvernului RM nr. 1016 din 01 septembrie 2016 și Legea ocrotirii sănătății, pe când urma să aplice Codul cu privire la știință și inovare.

A susținut că, instanța de apel, la examinarea cauzei, urma să aplice pct. 9 din Regulamentul privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare și art. 134 din Codul cu privire la știință și inovare.

A afirmat că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele anexate la materialele dosarului.

Prin referințele depuse la data de 20 mai 2019 Instituția medico-sanitară publică Institutul Oncologic și Larisa Catrinici au solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Prin referința depusă la data de 21 mai 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților decizia contestată la data de 14 ianuarie 2019.

Astfel, recursul, depus la data de 04 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Ion Mereuță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Ion Mereuță, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Ion Mereuță ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Ion Mereuță se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu